

De Relatie Tussen Conflicthanterende Gedragingen en False Self bij Jongvolwassenen in Romantische Relaties

Masterthesis

Universiteit Utrecht

Masteropleiding Pedagogische Wetenschappen

Masterprogramma Orthopedagogiek

Naam	Vera E. den Hoedt
Studentnummer	5632110
Begeleidster	dr. Sandra Knuiman
Tweede beoordelaar	dr. Joyce Endendijk
Datum	15-12-2016

Samenvatting

Achtergrond: In deze studie is onderzocht of bij jongvolwassenen (18-25) in conflict met een romantische partner het toepassen van de conflicthanterende gedragingen aanvallen, compromis sluiten of terugtrekken bijdraagt aan een hoge mate van *false self*. Er werd verondersteld dat van alle conflicthanterende gedragingen, terugtrekkend gedrag het sterkst bijdraagt aan een hoge mate van *false self*. **Methode:** De steekproef bestond uit 409 jongvolwassen studenten (52% vrouwen). Conflicthanterende gedragingen en *false self* zijn gemeten met behulp van de *Conflict Resolution Behavior Questionnaire* en *False Self in Romantic Relationships*. Er is een enkelvoudige en multi-pele regressieanalyse uitgevoerd om de relatie tussen de conflicthanterende gedragingen en de mate van *false self* te onderzoeken. **Resultaten:** Van alle conflicthanterende gedragingen droeg een hoge mate van terugtrekkend gedrag het sterkst bij aan een hoge mate van *false self*, gevolgd door compromis sluitend gedrag. Het ging hier echter om een negatief verband wat aanduidde dat het de mate van *false self* deed afnemen. Aanvallend gedrag droeg het minste bij aan een hogere mate van *false self*, echter bleek deze bijdrage niet significant te zijn. **Conclusie:** Uit de resultaten van het huidige onderzoek bleek dat mogelijke interventies voor het voorkomen of verminderen van *false self* bij jongvolwassenen gericht dienen te zijn op het aanleren van compromis sluitende vaardigheden. Hierdoor voelen jongvolwassenen zich mogelijk meer begrepen en gewaardeerd in een relatie waardoor de mate van *false self* verminderd.

Kernwoorden: Conflicthanterende gedragingen, false self, jongvolwassenen, romantische relaties

Abstract

Background: This study examined if young adults employing conflict resolution styles competing, compromise or avoiding, in conflicts with their romantic partner, contributes to a high level of *false self*. Of all the conflict resolution styles, avoiding behavior was hypothesized to have the strongest contribution to a high level of *false self*. **Method:** The sample consisted of 409 young adult students (52% female). Conflict resolution styles and *false self* were measured by the *Conflict Resolution Behavior Questionnaire* and *False Self in Romantic Relationships*. To examine the contribution of conflict resolution styles to the level of *false self*, a simple and multiple regression analysis were conducted. **Results:** A high level of avoiding behavior contributed most to a high level of *false self*, followed by compromising

behavior. However, the contribution of compromising behavior was negative what indicated that it lowered the level of *false self*. Competing behavior contributed least to a high level of *false self*, but this result was not significant. **Conclusion:** The results of this study suggest that possible interventions can focus on acquiring compromising skills. This allows young adults to feel understood and respected in their relationship which will likely lower the level of *false self*.

Keywords: Conflict resolution styles, false self, young adults, romantic relationships

De Relatie Tussen Conflicthanterend Gedrag en False Self bij Jongvolwassenen in Romantische Relaties

Romantische relaties worden vaak gekenmerkt door positieve emoties zoals liefde en voldoening, echter blijkt uit de gedragssysteem theorie dat het ontstaan van conflicten niet altijd te voorkomen is (Furman & Wehner, 1994). Dit kan onder meer komen doordat verschillende behoeftes van de partners niet altijd gelijktijdig vervuld kunnen worden (Brunell et al., 2010; Furman & Wehner, 1994). De uitdaging omtrent deze conflicten is het intact houden van de eigen identiteit en behoeftes en hierbij niet voorbij te gaan aan de identiteit en behoeftes van de ander (Brunell et al., 2010; Feldman & Gowen, 1998).

False self

De theorie van identiteitsontwikkeling geeft aan dat de uitdaging om de eigen identiteit en behoeftes intact te houden en rekening te houden met de identiteit en behoeftes van de ander in een conflict met een romantische partner voor jongvolwassenen vaak nog complexer is (Collins, 2003; Erikson 1959; Marcia, 1980). Dit komt omdat zij tegelijkertijd bezig zijn met het ontwikkelen van hun eigen identiteit (Erikson 1959; Marcia, 1980). De uiteenlopende en soms botsende verwachtingen van belangrijke personen uit het leven van een jongvolwassenen, waaronder romantische partners, kunnen bijdragen aan een vertekening van de eigen identiteit (Erikson 1959; Marcia, 1980). Deze vertekening van de eigen identiteit wordt in de theorie ook wel *false self* genoemd (Broughton, 1981; Harter, 1997). Een hoge mate van *false self* wordt beschreven als een groot contrast tussen het beeld dat aan de buitenwereld getoond wordt en de ware identiteit. Bij een lage mate van *false self* is slechts een klein contrast aanwezig tussen deze twee beelden. (Harter, 2002; Harter, Marold, Whitesell, & Cobbs, 1996). Uit onderzoek is gebleken dat onder andere de manier waarop binnen romantische relaties met conflicten wordt omgegaan, kan bijdragen aan de mate van *false self* (Feldman & Gowen, 1998; Impett, Sorsoli, Schooler, Henson, & Tolman, 2008; Neff & Harter, 2002). De huidige studie richt zich op de relatie tussen de manier waarop met conflicten wordt omgegaan binnen de relatie en de mate van *false self* in romantische relaties bij jongvolwassenen.

Conflicthanterende gedragingen

De verschillende manieren waarop een conflict kan worden opgelost, worden conflicthanterende gedragingen genoemd (Rubenstein & Feldman, 1993). Er zijn

verschillende indelingen van conflicthanterende gedragingen (Laurens, Finkelstein, & Townsend Betts, 2001). In dit onderzoek is gekozen voor de indeling van Rubenstein en Feldman (1993), omdat hier een betrouwbare vragenlijst voor beschikbaar is.

Conflicthanterende gedragingen worden door hen ingedeeld in aanvallende, terugtrekkende en compromis sluitende gedragingen. Zij definiëren aanvallende gedraging als gedrag waarbij de persoonlijke behoeftes of wensen niet worden opgegeven. Bij terugtrekkende gedragingen wordt de persoonlijke behoefte of wens opgegeven om de behoefte of wens van een ander tegemoet te komen. Tot slot wordt bij compromis sluitend gedrag getracht tot een gezamenlijke oplossing te komen, ook als dit betekent dat noch de persoon zelf noch de ander krijgt wat hij of zij wil (Rubenstein & Feldman, 1993). Bepaalde conflicthanterende gedragingen kunnen bijdragen aan een hoge of lage mate van *false self* (Sandy, Boardman, & Deutsch, 2006).

De relatie tussen conflicthanterende gedragingen en de mate van false self

De relatie tussen conflicthanterende gedragingen en de mate van *false self* kan onder meer verklaard worden vanuit de theorie over persoonlijkheid en conflicten (Sandy et al., 2006). Deze theorie maakt gebruik van het basisprincipe van de the human needs theorie van Burton (1990), namelijk dat een conflict alleen constructief opgelost kan worden als de behoeftes van beide partijen naar voren worden gebracht en een oplossing gezocht wordt waarbij beide partijen tevreden zijn met de overeenkomst. In de theorie over persoonlijkheid en conflicten wordt dit basisprincipe toegepast om het effect van compromis sluitende en terugtrekkende gedragingen in conflicten op het *self* te beschrijven (Sandy et al., 2006).

Compromis sluitend gedrag. In de theorie over persoonlijkheid en conflicten komt naar voren dat het gebruik van compromis sluitend gedrag in conflicten bijdraagt aan een lage mate van *false self* (Sandy et al., 2006). Door tegemoet te komen aan de behoeftes om gehoord te worden en tot een gezamenlijke oplossing te komen, krijgt een persoon bij het sluiten van een compromis het vertrouwen om zijn ware zelf te tonen. De verklaring van de theorie over persoonlijkheid en conflicten is hierbij dat een persoon door compromis sluitend gedrag de ruimte krijgt om fouten toe te geven en te herstellen. Ook ervaart een persoon dat zijn behoeftes en wensen gerespecteerd worden. Deze twee punten vergroten het vertrouwen waardoor mogelijk de kans afnemen dat iemand zijn behoeftes anders voordoet dan deze in werkelijkheid zijn (Sandy et al., 2006).

Uit verschillende onderzoeken blijkt eveneens dat het gebruik van compromis

sluitende gedragingen van jongvolwassenen en volwassenen in romantische relaties bijdraagt aan een lagere mate van *false self* (Feldman & Gower, 1998; Neff & Harter, 2002).

Terugtrekkend gedrag. De theorie over persoonlijkheid en conflicten geeft aan dat terugtrekkend gedrag bijdraagt aan een hoge mate van *false self* (Sandy et al., 2006). Bij dit gedrag wordt niet voldaan aan de behoefte om gehoord te worden, zoals in the human needs theorie wordt aangegeven (Burton, 1990). De theorie over persoonlijkheid en conflicten voegt hieraan toe dat door eigen behoeftes te onderdrukken, een contrast kan ontstaan tussen het beeld van de behoeftes die iemand aan de buitenwereld laat zien en zijn ware behoeftes. Door de positieve gevolgen van terugtrekkend gedrag in conflicten, zoals het bereiken van een overeenkomst, vergroot de kans dat eigen behoeftes herhaaldelijk onderdrukt worden. Het herhaaldelijk onderdrukken van eigen behoeftes kan dit contrast mogelijk vergroten (Sandy et al., 2006).

Verskillende onderzoeken bevestigen de verklaring die wordt gegeven vanuit de theorie. Zo blijkt dat het bewust opofferen van eigen behoeftes om die van een partner tegemoet te komen, bijdraagt aan een hoge mate van *false self* bij volwassenen (Neff & Harter, 2002). Daarnaast blijkt uit onderzoek bij vrouwen in de adolescentie dat zij conflicten willen voorkomen door te stoppen met het aangeven van hun eigen behoeftes, gevoelens en emoties. Dit draagt volgens de onderzoekers bij aan het feit dat ze zich op een manier gaan gedragen die niet overeenkomt met hun werkelijke gevoelens en gedachten (*false self*) (Impett et al., 2008).

Aanvallend gedrag. Deze vorm van conflicthantering kan mogelijk zowel bijdragen aan de mate van *false self* als de mate van *false self* verminderen. Vanuit de behoeftes theorie kan beargumenteerd worden dat bij aanvallend gedrag de eigen behoeftes duidelijk worden gemaakt en iemand zijn ware zelf laat zien (lagere mate van *false self*) (Maslow, 1970; Sandy et al., 2006). Daarentegen kan vanuit de theorie over verdedigingsmechanismen, aanvallend gedrag ook mogelijk gezien worden als een masker of het verbergen van daadwerkelijke gevoelens en behoeftes (hogere mate van *false self*) zodat iemand niet gekwetst kan worden (Freud, 1937; Sandy et al., 2006). Beide theorieën gaan helaas niet dieper in op deze relatie.

Betreft de relatie tussen aanvallend gedrag in conflicten met een partner en de mate van *false self* is weinig te vinden in de literatuur. Neff en Harter (2002) maken in hun onderzoek wel een vergelijking waaruit blijkt dat terugtrekkend gedrag bij conflicten in volwassen relaties het sterkst bijdraagt aan een hoge mate van *false self*. Gevolgd door

aanvallend gedrag. Compromis sluitend gedrag bleek het minst bij te dragen aan een hoge mate van *false self*. In de huidige studie zal worden onderzocht of deze vergelijking ook terug te vinden is in romantische relaties bij jongvolwassenen.

De relatie tussen conflict hanterende gedragingen en de mate van false self in romantische relaties bij jongvolwassenen

In de huidige wetenschap is nog niet onderzocht hoe het verband tussen conflict hanterende gedragingen en de mate van *false self* zich verhoudt bij romantische relaties van jongvolwassenen. Dit terwijl uit de theorie blijkt dat de identiteitsontwikkeling en de manier waarop met conflicten wordt omgegaan binnen romantische relaties een grote ontwikkeling doormaken in de late adolescentie (Brunell et al., 2010; Collins, 2003; Feldman & Gower, 1998). Daarom richt het huidige onderzoek zich op dit verband bij jongvolwassenen in de late adolescentie. Door hier meer inzicht in te krijgen, kan de hulpverlening voor jongvolwassenen met een hoge mate van *false self* verbeterd worden. Op basis van bovenstaande theorie en empirie kan verwacht worden dat door hen compromis sluitende vaardigheden aan te leren de mate van *false self* verminderd. Hierdoor zullen zij zich mogelijk meer begrepen en gewaardeerd voelen in een relatie, waardoor ze waarschijnlijk meer zichzelf kunnen zijn en een betere basis kunnen leggen voor huidige romantische relaties en romantische relaties in de toekomst.

Huidige studie

In de huidige studie staat de volgende vraagstelling centraal: *‘In hoeverre draagt een hoge mate van aanvallend, terugtrekkend of compromis sluitend gedrag bij aan een hoge mate van false self bij jongvolwassenen in romantische relaties?’*

Op basis van bovenstaande theorieën en literatuur wordt verwacht dat bij jongvolwassenen in romantische relaties een hoge mate van terugtrekkend gedrag bijdraagt aan een hoge mate van *false self* (Impett et al., 2008; Neff & Harter, 2002; Sandy et al., 2006). Daarnaast wordt verwacht dat bij jongvolwassenen in romantische relaties een hoge mate van compromis sluitend gedrag bijdraagt aan een lagere mate van *false self* dan bij terugtrekkend en aanvallend gedrag (Feldman & Gower, 1998; Sandy et al., 2006). Tevens wordt verwacht dat bij jongvolwassenen in romantische relaties een hoge mate van aanvallend gedrag bijdraagt aan een hogere mate van *false self* dan bij compromis sluitend gedrag (Neff & Harter, 2002). Tot slot wordt verwacht dat bij jongvolwassenen in romantische relaties een hoge mate van

terugtrekkend gedrag sterker bijdraagt aan een hogere mate van *false self* dan een hoge mate van aanvallend of compromis sluitend gedrag (Neff & Harter, 2002).

Methode

Participanten

In deze studie bestond de onderzoekspopulatie uit 409 jongvolwassen studenten tussen de 18 en 25 jaar in de Nederlandse samenleving. De jongvolwassenen studeerden aan het middelbaar beroepsonderwijs (mbo), hoger beroepsonderwijs (hbo) en wetenschappelijk onderwijs (wo). Van de deelnemende studenten ($N = 409$), was 52,1% ($N = 213$) vrouw en 47,9% ($N = 196$) man. Hiervan was 30,1% ($N = 123$) mbo-student, 30,1% ($N = 123$) hbo-student en 39,9% ($N = 163$) wo-student. De gemiddelde leeftijd van de studenten was 21,7 jaar ($SD = 2.06$). Tot slot was 79,2% ($N = 324$) van autochtone afkomst en 20,8% ($N = 85$) van allochtone afkomst. De verhouding van bovenstaande kenmerken is een zo representatief mogelijke steekproef van de Nederlandse samenleving.

Procedure

De selectie van de participanten is gebeurd middels een gemakssteekproef, namelijk via de sociale netwerken van de studenten en onderzoekers uit de onderzoeksgroep van Love & Friends for Life. Voor de dataverzameling is gebruik gemaakt van een vragenlijst die individueel online werd ingevuld. Voor mbo-studenten was een aparte versie van de vragenlijst ontwikkeld, waarbij de vragen eenvoudiger geformuleerd waren. Voordat de vragenlijst werd afgenomen, werd door de onderzoekers eerst uitleg gegeven over de inhoud van de online vragenlijst en het verdere onderzoek. Daarnaast is aan iedere student gevraagd een toestemmingsformulier in te vullen. Om toegang te krijgen tot de vragenlijst heeft elke student een eigen inlogcode ontvangen. In de vragenlijst hebben de participanten door middel van zelfrapportage vragen beantwoord over onderwerpen gericht op vriendschap en liefde. De afname duurde ongeveer 30 tot 45 minuten. Na afloop werd de vragenlijst gedeactiveerd, waarna deze niet meer toegankelijk was. Tot slot zijn de gegevens in de vragenlijst geanonimiseerd. De meetperiode van het onderzoek liep van september 2015 tot en met januari 2016.

Instrumenten

False self in romantische relaties. Voor het meten van dit construct is gebruik gemaakt van de vragenlijst *False Self in Romantic Relationships* van Jack en Dill (1992). De vragenlijst bestond uit zeven items die inzicht geven in hoeverre iemand zijn of haar ware zelf toont binnen romantische relaties. De antwoordcategorieën van de items bestonden uit een 5 punts-Likertschaal lopende van 1 (*helemaal niet mee eens*) tot 5 (*helemaal mee eens*). Hoge scores op de items verwezen naar een hoge mate van *false self*. Item zeven diende te worden omgepooled. Een voorbeelditem was: “Ik heb het gevoel dat ik me op een bepaalde manier moet gedragen om mijn partner tevreden te stellen.” Uit verschillende onderzoeken (Jack & Dill, 1992; Sippola et al., 2007) kwam naar voren dat de betrouwbaarheid en validiteit adequaat waren. In de huidige studie was de Cronbach’s alfa van de items $\alpha = .85$. De betrouwbaarheid was hiermee goed.

Conflicthanterende gedragingen in romantische relaties. Voor het meten van dit construct is gebruik gemaakt van de *Conflict Resolution Behavior Questionnaire* (CRBQ) van Rubenstein en Feldman (1993). Voor het huidige onderzoek is alleen gebruik gemaakt van de subschaal “romantische partner”. Deze subschaal bestond uit 22 items die inzicht geven in hoeverre jongvolwassenen de conflicthanterende gedragingen aanvallen, terugtrekken en compromis sluiten toepast bij een romantische partner (Rubenstein & Feldman, 1993). De antwoordcategorieën van ieder item bestond uit een 5 punts-Likertschaal lopende van 1 (*bijna nooit*) tot 5 (*altijd*). Hierbij is antwoordcategorie 6 (*niet van toepassing*) toegevoegd. De categorie aanvallende gedragingen werd gemeten door negen items, terugtrekkende gedragingen door acht items en compromis sluitende gedragingen door vijf items. Hoge scores op de items verwezen naar het vaak toepassen van deze stijl en hierom moest item elf worden omgepooled. Een voorbeeld van aanvallend gedrag was: ‘Boos blijven voor een lange tijd’, een voorbeeld van terugtrekkend gedrag was: “Naar je kamer gaan om alleen te zijn” en een voorbeeld van compromis sluitend gedrag was: “Proberen te redeneren”.

In het onderzoek van Rubenstein en Feldman (1993) kwam naar voren dat de betrouwbaarheid en validiteit van de vragenlijst bij ouders en zonen adequaat waren. In de huidige studie, gericht op romantische partners, was de Cronbach’s alfa van de categorie aanvallende gedragingen $\alpha = .81$, van de categorie terugtrekkende gedragingen $\alpha = .46$ en van de categorie compromis sluitende gedragingen $\alpha = .71$. De betrouwbaarheid was hiermee goed voor aanvallende en compromis sluitende gedragingen. Voor terugtrekkende

gedragingen was de betrouwbaarheid laag. Uit de betrouwbaarheidsanalyse is gebleken dat de betrouwbaarheid niet vergroot door het weglaten van items uit de subschaal. Een mogelijke verklaring voor het verschil in betrouwbaarheid is dat in het huidige onderzoek de vragen gericht waren op conflicten tussen romantische partners, terwijl in het onderzoek van Rubenstein en Feldman (1993) de vragen gericht waren op conflicten tussen ouders en zonen. Andere onderzoeken naar conflicthanterende gedragingen bij romantische partners hebben deze schaal niet meegenomen in hun onderzoek (Marchand, 2004; Marchand-Reilly, 2009; Reese-Weber & Kahn, 2005).

Data-analyse

Allereerst zijn twee items omgepoold, zijn de variabelen aangemaakt voor *false self* en de conflicthanterende gedragingen terugtrekken, compromis sluiten en aanvallen. Tevens is antwoordcategorie 6 van de variabele conflicthanterende gedragingen is gelabeld als missing value. Missing values zijn uitgesloten van de analyses. Vervolgens is de data van de variabelen conflicthanterende gedragingen en *false self* gecontroleerd op assumpties. Ook zijn de beschrijvende statistieken en bivariate correlaties berekend voor de variabelen *false self* en conflicthanterende gedragingen aanvallen, terugtrekken en compromissen sluiten. Aansluitend zijn drie enkelvoudige regressieanalyses van de conflicthanterende gedragingen aanvallen, compromis sluiten en terugtrekken op *false self* uitgevoerd om de samenhang te berekenen. Tot slot is een multiële regressieanalyse uitgevoerd om te bepalen welke vorm van conflicthanterend gedrag het sterkst gerelateerd is aan een hogere mate van *false self*.

Resultaten

Data kwaliteit

Voorafgaand aan de analyses, is de data van de variabelen conflicthanterende gedragingen en *false self* gecontroleerd op de assumpties normaalverdeling van residuen, univariate en multivariate uitbijters, multicollineariteit, lineaire relaties en homoscedasticiteit. Bij de variabele aanvallend gedrag van conflicthanterende gedragingen was sprake van een rechts scheve verdeling en drie uitbijters. Echter kon wegens de grootte van de steekproef ($N > 100$) de analyse nog steeds worden uitgevoerd. Hetzelfde gold voor de conflicthantering compromis sluitend gedrag waarbij sprake was van een links scheve verdeling en twee uitbijters, de conflicthantering terugtrekkend gedrag welke één uitbijter betrof en de afhankelijke variabele *false self* die rechtsscheef verdeeld was. Tot slot bevatte de data van de

variabelen conflicthanterende gedragingen en *false self* twee multivariate uitbijters (Mahalanobis distance > 14). Echter bleek bij het herhalen van de analyse met en zonder deze uitbijters, dat er geen significante verschillen te zien waren. Daarbij bleek de Cook's distance < 1, wat erop duidt dat de individuele data een minimale impact heeft op de analyse. Om deze reden is besloten de analyse uit te voeren met de uitbijters. Buiten bovenstaande uitzonderingen voldeden de variabelen *false self* en conflicthanterende gedragingen aan alle assumpties.

Beschrijvende statistieken en bivariate correlaties

In Tabel 1 zijn de gemiddelden, standaarddeviaties, range en bivariate correlaties van *false self* en de conflicthanterende gedragingen terugtrekken, compromis sluiten en aanvallen gerapporteerd. Uit de bivariate correlaties bleek een zwak tot matig verband te bestaan tussen een hoge mate van *false self* en een hoge mate van aanvallend gedrag ($r = .21, p < .01$) en een lage mate van compromis sluitend gedrag ($r = -.22, p < .01$). Het verband tussen een hoge mate van *false self* en een hoge mate van terugtrekkend gedrag was matig ($r = .29, p < .01$). Voor de conflicthanterende gedragingen onderling gold een matig tot sterk verband tussen een hoge mate van aanvallend gedrag en een hoge mate van terugtrekkend gedrag ($r = .43, p < .01$) en een zwak verband tussen een hoge mate van aanvallend gedrag en een lage mate van compromis sluitend gedrag ($r = -.13, p < .01$).

Tabel 1

Bivariate correlaties, gemiddelden, standaarddeviaties en range van de onderzochte variabelen

Variabele	1.	2.	3.	4.	M (SD)	Range
1. <i>False self</i>	–				1.93 (0.69)	1-5
2. Conflicthantering aanvallen	.21**	–			2.08 (0.62)	1-5
3. Conflicthantering compromis sluiten	-.22**	-.13**	–		3.81 (0.62)	1-5
4. Conflicthantering terugtrekken	.29**	.43**	-.02	–	2.59 (0.48)	1-5

Noot. * $p < .05$, ** $p < .01$.

De samenhang tussen conflicthanterende gedragingen en de mate van false self

In Tabel 2 zijn resultaten van de enkelvoudige regressieanalyses van de conflicthanterende gedragingen aanvallen, compromis sluiten en terugtrekken op *false self* weergegeven. Uit de analyse kwam naar voren dat een hoge mate van terugtrekkend en aanvallend gedrag bijdroegen aan een hoge mate van *false self* ($B = .42, p < .01$ en $B = .22, p < .01$). Aanvallend gedrag verklaarde 4% van de variantie in *false self* en het ging hierbij om een zwak tot matig sterk verband ($r = .20, R^2 = .04, p < .01$). Terugtrekkend gedrag verklaarde 9% van de variantie in *false self* en betrof een matig sterk verband ($r = .30, R^2 = .09, p < .01$). Een hoge mate van compromis sluitend gedrag droeg bij aan een hoge mate van *false self*, verklaarde 4% van de variantie in *false self* en het verband had een zwak tot matig sterkte ($B = -.22, r = .20, R^2 = .04, p < .01$).

Tabel 2

Enkelvoudige regressieanalyse: Individuele conflicthanterende gedragingen op false self

Variabele	<i>N</i>	<i>B</i>	<i>SE</i>	β	R^2
Conflicthantering aanvallen	358	.22**	.06	.20	.04**
Conflicthantering compromis sluiten	348	-.22**	.06	-.20	.04**
Conflicthantering terugtrekken	377	.42**	.07	.29	.09**

Noot. * $p < .05$, ** $p < .01$.

Uit de resultaten van de multipele regressieanalyse in Tabel 3 blijkt dat de conflicthanterende gedragingen aanvallen, compromis sluiten en terugtrekken gezamenlijk 13% van de variantie verklaarde en dit betrof een zwak verband ($R^2 = .13$, gecorrigeerde $R^2 = .12, p < .01$). Terugtrekkend gedrag van jongvolwassenen in conflicten met een romantische partner had de grootste bijdrage aan een hogere mate van *false self* ($B = .36, p < .01$). Dit werd gevolgd door compromis sluitend gedrag. Het ging hier echter om een negatief verband wat aanduidde dat het de mate van *false self* deed afnemen ($B = -.22, p < .01$). Aanvallend gedrag droeg het minste bij aan een hogere mate van *false self*, maar deze bijdrage bleek niet significant te zijn ($B = .08, p = .20$). Aan het betrouwbaarheidsinterval kan worden afgeleid

dat aanvallend gedrag zowel kon bijdragen aan een hoge mate van *false self* als de mate van *false self* kon verminderen.

Tabel 3

Multipiele regressieanalyse: Conflicthanterende gedragingen aanvallen, compromis sluiten en terugtrekken op false self

Variabele	<i>B</i>	<i>SE</i>	β	95% BI
Constante	1.69**	.30		[1.10, 2.28]
Conflicthantering aanvallen	.08	.06	.08	[-.04, .21]
Conflicthantering compromis sluiten	-.22**	.06	-.20	[-.34, -.11]
Conflicthantering terugtrekken	.36**	.08	.25	[.20, .52]

Noot. $N = 325$. BI = betrouwbaarheidsinterval. * $p < .05$, ** $p < .01$.

Discussie

In de huidige studie is onderzocht of bij jongvolwassenen een hoge mate van de conflicthanterende gedragingen aanvallen, terugtrekken of compromis sluiten in conflicten met een romantische partner bijdragen aan een hoge mate van *false self*. Zoals verwacht heeft de huidige studie bevestigd dat bij jongvolwassenen een hoge mate van terugtrekkend gedrag in conflicten met een romantische partner bijdraagt aan een hoge mate van *false self*. Dit kan verklaard worden vanuit de theorie over persoonlijkheid en conflicten, waarin wordt aangegeven dat door eigen behoeftes te onderdrukken er een contrast kan ontstaan tussen het beeld van de behoeftes die iemand aan de buitenwereld laat zien en zijn ware behoeftes (Sandy et al., 2006). Door de positieve gevolgen van terugtrekkend gedrag in conflicten vergroot de kans op het herhaaldelijk onderdrukken van de eigen behoeftes wat het contrast, tussen het beeld van de behoeftes die iemand aan de buitenwereld laat zien en zijn ware behoeftes vergroot (Sandy et al., 2006). Dit is in overeenstemming met de empirie waaruit bleek dat een hoge mate van terugtrekkend gedrag in conflicten met een romantische partner bijdraagt aan een hogere mate van *false self* (Impett et al., 2008; Neff & Harter, 2002).

Daarnaast werd verwacht dat een hoge mate van compromis sluitend gedrag in conflicten met een romantische partner bijdraagt aan een lagere mate van *false self*. Deze

verwachting wordt door de huidige studie bevestigd en kan verklaard worden vanuit de theorie over persoonlijkheid en conflicten. In deze theorie wordt aangegeven dat bij het sluiten van een compromis, iemand het vertrouwen krijgt om zijn ware behoeftes te tonen. Hierdoor neemt de kans af dat iemand zijn behoeftes anders voordeet dan deze in werkelijkheid zijn (Sandy et al., 2006). Dit is in overeenstemming met de empirie waaruit bleek dat het toepassen van compromis sluitende gedragingen van jongvolwassenen in romantische relaties gerelateerd is aan een lagere mate van *false self* (Feldman & Gower, 1998).

Tevens werd verwacht dat een hoge mate van aanvallend gedrag in conflicten met een romantische partner bijdraagt aan een hoge mate van *false self*. Deze verwachting wordt in de huidige studie deels bevestigd. Opzichzelfstaand draagt aanvallend gedrag bij aan een hoge mate van *false self*. Als echter alle drie de conflicthanterende gedragingen samen bekeken worden, is de bijdrage van aanvallend gedrag aan een hoge mate van *false self* niet significant. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat aanvallend gedrag vaak samen gaat met terugtrekkend of compromis sluitend gedrag. Uit de bivariate correlaties blijkt namelijk dat aanvallend gedrag een sterk tot matig verband heeft met terugtrekkend gedrag en een zwak verband heeft met compromis sluitend gedrag. In de enkelvoudige regressie analyse hebben deze verbanden geen invloed, echter in de multiële regressie analyse wel.

Tot slot werd verwacht dat bij jongvolwassenen in romantische relaties een hoge mate van terugtrekkend gedrag sterker bijdraagt aan een hoge mate van *false self* dan een hoge mate van aanvallend of compromis sluitend gedrag. De huidige studie kan deze verwachting bevestigen. Terugtrekkend gedrag draagt het sterkst bij aan een hoge mate van *false self*. Dit wordt gevolgd door compromis sluitend gedrag. Het gaat hier echter om een negatief verband wat aanduidt dat het de mate van *false self* doet afnemen. Aanvallend gedrag draagt het minst bij aan een hogere mate van *false self*, maar deze bijdrage blijkt niet significant. De resultaten sluiten bij de verwachting vanuit empirisch onderzoek (Neff & Harter, 2002; Sandy et al., 2006).

Sterke punten, beperkingen en aanbevelingen voor toekomstig onderzoek

De inzichten van de huidige studie leveren een bijdrage aan de huidige wetenschappelijke kennis omdat in bestaande empirie nog niet is onderzocht hoe het verband tussen conflicthanterende gedragingen en de mate van *false self* zich verhoudt bij romantische relaties van jongvolwassenen. Uit de theorie blijkt dat de identiteitsontwikkeling en de manier

waarop met conflicten wordt omgegaan binnen romantische relaties een grote ontwikkeling doormaken in de late adolescentie (Brunell et al., 2010; Collins, 2003; Feldman & Gowen, 1998). Doordat de huidige studie zich richt op conflicthanterende gedragingen en de mate van *false self* in deze belangrijke levensfase, wordt een bijdrage geleverd aan de huidige wetenschappelijke kennis. Daarnaast is de huidige studie maatschappelijk relevant omdat de inzichten verkregen in de huidige studie kunnen bijdragen aan het ontwikkelen van interventies voor het voorkomen of de vermindering van een hoge mate van *false self* bij jongvolwassenen.

Ondanks de maatschappelijke en wetenschappelijke relevantie van het huidige onderzoek, dient er rekening te worden gehouden met een aantal beperkingen. Ten eerste is in het huidige onderzoek een lage betrouwbaarheid geconstateerd voor de categorie terugtrekkende gedragingen in de vragenlijst voor conflicthanterende gedragingen in romantische relaties. Een mogelijke verklaring voor de lage betrouwbaarheid kan zijn dat de vragen gericht op terugtrekkend gedrag verschillende vormen van terugtrekkend gedrag bevatten. Zo wordt onder terugtrekken “met een vriend praten over hoe je je voelt” verstaan, maar ook “naar je kamer gaan om alleen te zijn”. Dit zijn twee verschillende vormen van terugtrekken en kan de lage consistentie van de subschaal mogelijk verklaren (Field, 2013). Ter voorkoming van de lage betrouwbaarheid, is in toekomstig onderzoek van belang dat de vragen in de subschaal terugtrekkend gedrag opnieuw geëvalueerd worden.

Ten tweede is in de huidige studie gebruik gemaakt van indeling van conflicthanterende gedragingen ontwikkeld door Rubenstein en Feldman (1993), omdat hier een betrouwbare vragenlijst voor is. Echter blijkt uit een meta-analyse over conflicthanterende gedragingen dat de indeling van Jensen-Campbell, Graziano en Hair (1996) ook vaak wordt toegepast (Laurens et al., 2001). Bij deze indeling wordt onderscheid gemaakt tussen onderhandelen, terugtrekken en dwang/intimidatie. Het gebruik van de indeling van Jensen-Campbell en collega's (1996) in toekomstig onderzoek geeft mogelijk andere resultaten en nieuwe relevante inzichten.

Tot slot is in de huidige studie gebruik gemaakt van zelfrapportagevragenlijsten, ingevuld door jongvolwassenen, om de conflicthanterende gedragingen en *false self* te meten. Doordat hierbij vanuit een enkel perspectief gerapporteerd wordt, kan dit zorgen voor een eenzijdig en beperkt beeld. Als gevolg hiervan kan mogelijk gedeelde methode variantie ontstaan waarbij ongewild een grotere samenhang gevonden wordt tussen de gemeten

variabelen dan de werkelijke samenhang (Podsakoff, MacKenzie, Lee, & Podsakoff, 2003). Om in toekomstig onderzoek te voorkomen dat gedeelde methode variantie een rol speelt, is het van belang om meerdere informanten te betrekken in het onderzoek.

Conclusie

Uit de huidige studie blijkt dat bij jongvolwassenen een hoge mate van terugtrekkend gedrag in conflict met een romantische partner bijdraagt aan een hoge mate van *false self*. Daarnaast blijkt dat een hoge mate van compromis sluitend gedrag in conflict met een romantische partner bijdraagt aan een lagere mate van *false self*. Hieruit kan worden opgemaakt dat de conflicthanterende gedragingen terugtrekken en compromis sluiten belangrijke voorspellers zijn voor de mate van *false self* bij jongvolwassenen in romantische relaties. Met deze inzichten kan geconcludeerd worden dat interventies voor het voorkomen of verminderen van *false self* bij jongvolwassenen gericht dienen te zijn op het aanleren van compromis sluitende vaardigheden. Hierdoor zullen jongvolwassenen zich mogelijk meer begrepen en gewaardeerd voelen in een relatie, waardoor ze waarschijnlijk meer zichzelf kunnen zijn en de mate van *false self* verminderd.

Referenties

- Broughton, J. M. (1981). The divided self in adolescence. *Human Development*, 24, 13–32. doi: 10.1159/000272621
- Brunell, A. B., Kernis, M. H., Goldman, B. M., Heppner, W., Davis, P., Cascio, E. V., & Webster, G. D. (2010). Dispositional authenticity and romantic relationship functioning. *Personality and Individual Differences*, 48, 900-905. doi: 10.1016/j.paid.2010.02.018
- Burton, J. W. (Ed.). (1990). *Conflict: Human needs theory*. New York: St. Martin's Press.
- Collins, W. A. (2003). More than a myth: The developmental significance of romantic relationships during adolescence. *Journal of Research on Adolescence*, 13, 1-24. doi: 10.1111/1532-7795.1301001
- Erikson, E. H. (1959). Identity and the life cycle: Selected papers. *Psychological Issues*, 1, 1–171.
- Feldman, S. S., & Gowen, L. K. (1998). Conflict negotiations tactics in romantic relationships of high schoolers. *Journal of Youth and Adolescence*, 27, 691–717. doi: 10.1023/A:1022857731497
- Field, A. (2013). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics*. London SAGE Publications Ltd.
- Freud, A. (1937). *The ego and its mechanisms of defense*. London: Hogarth Press.
- Furman, W., & Wehner, E. (1994). Romantic views: Toward a theory of adolescent romantic relationships. In R. Montemayor, G. R. Adams, & T. P. Gullotta (Eds.), *Advances in adolescent development: Volume 6, Personal relationships during adolescence* (pp. 168–195). Thousand Oaks, CA.: Sage.
- Harter, S. (1997). The personal self in social context: Barriers to authenticity. In R. D. Ashmore & L. Jussim (Eds.), *Self and identity: Fundamental issues* (pp. 81–105). New York: Oxford University Press.
- Harter, S. (2002). Authenticity. In C. R. Snyder, & S. Lopez (Eds.), *Handbook of positive psychology* (pp. 382 – 394). Oxford, UK: Oxford University Press.

- Harter, S., Marold, D., Whitesell, N. R., & Cobbs, G. (1996). A model of the effects of parent and peer support on adolescent false self behavior, *Child Development*, *67*, 360–374. doi:10.1111/j.1467-8624.1996.tb01738.x
- Impett, E. A., Sorsoli, L., Schooler, D., Henson, J. M., & Tolman, D. L. (2008). Relationship authenticity and girls' self-esteem across adolescence. *Developmental Psychology*, *44*, 722–733. doi: 10.1037/0012-1649.44.3.722
- Jack, D. C., & Dill, D. (1992). The silencing the self-scale: schemas of intimacy associated with depression in women. *Psychology of Women*, *16*, 97–106. doi: 10.1111/j.1471-6402.1992.tb00242.x
- Jensen-Campbell, L. A., Graziano, W. G., & Hair, E. C. (1996). Personality and relationships as moderators of interpersonal conflict in adolescence. *Merrill-Palmer Quarterly*, *42*, 148–164.
- Laursen, B., Finkelstein, B. D., & Betts, N. T. (2001). A developmental meta-analysis of peer conflict resolution. *Developmental Review*, *21*, 423–449. doi: 10.1006/drev.2000.0531
- Marcia, J. E. (1980). Identity in adolescence. In J. Adelson (Eds.), *Handbook of adolescent psychology* (pp. 159–187). New York: Wiley.
- Marchand, J. (2004). Husbands' and wives' marital quality: The role of adult attachment orientations, depressive symptoms, and conflict resolution behaviors. *Attachment and Human Development*, *6*, 99–112. doi: 10.1080/14616730310001659575
- Marchand-Reilly, J. F. (2009). Depressive symptoms in young adults: The role of attachment orientations and romantic relationship conflict. *Journal of Adult Development*, *16*, 31–38. doi: 10.1007/s10804-009-9049-z
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper.
- Neff, K. D., & Harter, S. (2002). The authenticity of conflict resolutions among adult couples: Does women's other oriented behavior reflect their true selves? *Sex Roles*, *47*, 403–417. doi: 10.1023/A:1021692109040
- Podsakoff, P. M., MacKenzie, S. B., Lee, J., & Podsakoff, N. P. (2003). Common method biases in behavioral research: A critical review of the literature and recommended remedies. *Journal of Applied Psychology*, *88*, 879–903. doi: 10.1037/0021-9010.88.5.879
- Reese-Weber, M., & Kahn, J. H. (2005). Familial predictors of sibling and romantic-partner conflict resolution: comparing late adolescents from intact and divorced

families. *Journal of Adolescence*, 28(4), 479–493. doi:
10.1016/j.adolescence.2004.09.004

Rubenstein, J. L., & Feldman, S. S. (1993). Conflict-resolution behaviour in adolescent boys: antecedents and adaptational correlates. *Journal of Research on Adolescence*, 3 (1), 41-66. doi: 10.1207/s15327795jra0301_3

Sandy S. V., Boardman S. K., & Deutsch M. (2000). Personality and conflict. In M. Deutsch & P.T. Coleman (Eds.), *The Handbook of Conflict Resolution. Theory and Practice* (pp. 289–315). San Francisco: Jossey-Bass Publishers.

Sippola, L. K., Buchanan, C. M., & Kehoe, S. (2007). Correlates of False Self in Adolescent Romantic Relationships. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology*, 36, 515-521, doi: 10.1080/15374410701653740